

- VIII. Do zawarcia umowy o opracowanie dzieła objętego niniejszymi zasadami z pracownikiem kinematografii niezbędne jest uzyskanie przez zamawiającego zgody władz zwierzchnich. W tym przypadku — gdy autor dzieła jest pracownikiem jednostki podległej Centralnemu Zarządowi Wytwórni Filmowych — zgodę wyraża Dyrektor Centralnego Zarządu Wytwórni Filmowych, we wszystkich zaś innych przypadkach — Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii. Decyzja zapada na skierowany drogą służbową wniosek zamawiającego, zawierający również określenie proponowanej wysokości sumy umownej. Przepis powyższy nie dotyczy pracowników twórczych, pozostających na umowie w ramach etatów jednostek kinematografii.
- IX. Zakres dzieł twórczości literackiej przy opracowaniu filmu długometrażowego określa się w sposób następujący:
- a) **T e m a t f i l m o w y** obejmuje pomysł przyszłego filmu.
 - b) **N o w e l a f i l m o w a** obejmuje koncepcję ideową i artystyczną oraz zarys fabuły filmu.
 - c) **S c e n a r i u s z** obejmuje szczegółowy opis akcji dramatycznej z podziałem na kolejne sceny, zawierający pełną charakterystykę postaci głównych i epizodycznych, opisy wszystkich miejsc akcji oraz teksty informacyjne.
 - d) **T e k s t y s ł o w n e** obejmują ostateczny tekst dialogów (komentarza), pieśni i piosenek oraz tekstów wierszowych.
 - e) **D o k u m e n t a c j a** obejmuje wskazanie, zebranie i pisemne opracowanie materiałów oraz informacji odnoszących się do zagadnień, czasu, miejsca, akcji, środowiska i postaci filmu.
 - f) **K o n s u l t a c j a** obejmuje wykonanie czynności doradczych (fachowych, ideologicznych, literackich itp.) przy opracowaniu dzieł określonych w tabeli.
 - g) **R e c e n z j a** obejmuje wydanie opinii i oceny dzieł wymienionych pod lit. a)–f), z tym że recenzja ciągła zawiera również obowiązek udziału w kolegiach i ocenach kolektywnych.

292

UCHWAŁA Nr 190 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 marca 1955 r.

w sprawie zapewnienia odpowiednich warunków mieszkaniowych dla absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

W celu zapewnienia odpowiednich warunków mieszkaniowych dla absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych zatrudnionych na podstawie ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Potrzeby mieszkaniowe absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (zwanych w dalszym ciągu „absolwentami”), zatrudnionych poza miejscem stałego zamieszkania bądź w takiej odległości od stałego miejsca zamieszkania, która uniemożliwia codzienny dojazd do miejsca pracy — powinny być zaspokajane przez zakłady pracy z następujących źródeł:

- 1) przez zakwaterowanie w pomieszczeniach hotelowych zakładu pracy (hotele robotnicze, pokoje gościnne itp.);
- 2) z przydziału mieszkań wolnych, znajdujących się w dyspozycji zakładu pracy;
- 3) z przydziału mieszkań przez prezydium rad narodowych na umotywowany wniosek zakładu pracy.

§ 2. Jeżeli przy uwzględnieniu całokształtu zasobów mieszkaniowych znajdujących się w dyspozycji zakładu pracy nie ma możliwości przydzielenia absolwentowi mieszkania z tego zasobu, zakład pracy zgłasza prezydium rady narodowej zapotrzebowanie izb mieszkalnych dla absolwentów, a w miejscowościach, w których nie została wprowadzona publiczna gospodarka lokalami, występuje o przydział mieszkań dla absolwentów w oparciu o przepisy art. 18 — 20 dekretu o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343).

§ 3. 1. W przypadku zakwaterowania absolwenta w pomieszczeniach, o których mowa w § 1 pkt 1, na jednego absolwenta nie może przypadać mniej niż 5 do 6 m² pomieszczenia.

2. Kwatery zbiorowe mogą być urządzone zarówno w lokalach pozostających w dyspozycji zakładu pracy, jak i w przydzielonych na ten cel przez prezydium rad narodowych.

3. Przeznaczenie lokalu pozostającego w dyspozycji zakładu pracy na kwaterę zbiorową wymaga zezwolenia prezydium właściwej rady narodowej i władzy naczelnej zakładu pracy.

§ 4. 1. Każdy zakład pracy uzupełniający swoją załogę absolwentami kierowanymi w drodze nakazu pracy, a nie posiadający w swojej dyspozycji hotelu robotniczego lub pokoiów gościnnych, powinien dążyć do uzyskania niezbędnej ilości pomieszczeń na urządzenie tego rodzaju kwatery dla pomieszczenia absolwentów w okresie bezpośrednim po ich przystąpieniu do pracy.

2. Za korzystanie z pomieszczenia w hotelu robotniczym absolwent opłaca stawki przewidziane dla hoteli robotniczych w resorcie, w którym zatrudniony jest absolwent. Opłata za korzystanie z pokoju gościnnego powinna obejmować jedynie zwrot rzeczywistych nakładów na używanie sprzętu, pościeli, ogrzewanie, utrzymanie czystości i oświetlenie z wyłączeniem nakładów ponoszonych przez zakład pracy z tytułu czynszu najmu oraz administrowania pokojami gościnnymi.

§ 5. 1. W przypadkach gdy ze względu na małą liczbę absolwentów urządzenie kwatery zbiorowej przez jeden zakład pracy byłoby gospodarczo nie uzasadnione,

należy urządzić wspólne kwatery dla kilku zakładów pracy, regulując w drodze umowy udział w kosztach utrzymania kwater oraz zakres korzystania z kwater. Ewentualna różnica pomiędzy faktycznymi kosztami utrzymania wspólnej kwatery a stawką ustaloną dla tej kwatery w resorcie, w którym zatrudniony jest absolwent, obciąża zakład pracy zatrudniający absolwenta.

2. W przypadku umieszczenia absolwenta w kwaterze zbiorowej (hotelu robotniczym, pokojach gościnnych itp.), prowadzonej przez zakład pracy inny niż zatrudniający danego absolwenta, ewentualną różnicę pomiędzy faktycznymi kosztami utrzymania kwatery zbiorowej a opłatami wnoszonymi przez absolwenta pokrywa ten zakład pracy, przy którym prowadzi się kwaterę zbiorową.

§ 6. 1. W przypadku jeśli absolwent zatrudniony na podstawie wymienionej ustawy pozostaje w związku małżeńskim bądź posiada na swym wyłącznym utrzymaniu dzieci lub rodziców, zakład pracy obowiązany jest przydzielić absolwentowi mieszkanie określone w § 1 pkt 2 lub 3, umożliwiające wspólne mieszkanie z rodziną, w terminie nie późniejszym niż 6 miesięcy od dnia podjęcia pracy bądź zaistnienia wymienionych okoliczności, o ile nastąpiły w czasie trwania obowiązku wynikającego z nakazu pracy.

2. W przypadku jeśli zakład pracy nie dotrzymał zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, absolwentowi przysługuje prawo rozwiązania stosunku pracy na ogólnych zasadach prawa pracy.

3. Do czasu przydzielenia absolwentowi mieszkania, o którym mowa w ust. 1, przysługuje mu prawo do jednego dnia wolnego w miesiącu dla odwiedzenia rodziny, za zwrotem kosztów przejazdu przez zakład pracy.

4. W stosunku do absolwentów, określonych w ust. 1, którzy w dniu wejścia w życie uchwały pozostają w stosunku pracy opartym na nakazie pracy, termin 6-miesięczny biegnie od dnia ogłoszenia uchwały.

§ 7. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 3 z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zabezpieczenia przez uspołecznione zakłady pracy przydziałów mieszkań dla absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Biuletyn PKPG Nr 1, poz. 4);
- 2) § 20 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-44, poz. 577);
- 3) ust. IV okólnika Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 8 z dnia 13 lipca 1951 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych i zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie wykonania tej ustawy (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 216).

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się ministrom oraz kierownikom urzędów centralnych.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

293

UCHWAŁA Nr 209a PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 19 marca 1955 r.

w sprawie zabezpieczenia rolnictwa w sile roboczą na okresy szczytowego natężenia robót.

Podjęte w myśl postanowień II Zjazdu PZPR środki, zmierzające do wzmoczenia materialnego zainteresowania pracą w rolnictwie, wpłynęły na zmniejszenie nadmiernego odpływu siły roboczej do pozarolniczych gałęzi gospodarki narodowej.

W ciągu roku 1954 zwiększył się udział pracowników stałych w stosunku do ogółu pracujących w państwowych gospodarstwach rolnych. Mimo to w szeregu rejonów kraju, a szczególnie w województwach zachodnich, w dalszym ciągu dają się odczuć niedobory siły roboczej w rolnictwie, wpływające ujemnie na terminowe przeprowadzanie prac rolnych, szczególnie w okresie kampanii żniwno-omłotowej i zbioru okopowych. Państwowe ośrodki maszynowe nie uwzględniają w dostatecznej mierze pomocy dla spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych w rejonach deficytowych pod względem siły roboczej.

Brak dokładnej znajomości terenów i terminów występowania niedoborów siły roboczej utrudnia kierowanie werbunkiem robotników oraz pomoc społeczną dla państwowych gospodarstw rolnych.

Administracja państwowych gospodarstw rolnych oraz prezydium rad narodowych w dalszym ciągu nie wykazują dostatecznej troski o warunki bytowe robotników, co utrudnia stabilizację załóg państwowych gospodarstw rolnych.

W celu zapewnienia rolnictwu siły roboczej i ciągłej w rozmiarach niezbędnych dla terminowego przeprowadzenia prac polowych w okresie szczytowego natężenia robót Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. W okresie siewów wiosennych, kampanii żniwno-omłotowej i zbioru okopowych zwiększone zapotrzebowanie na siłę roboczą należy pokrywać w pierwszej kolejności przez maksymalne wykorzystanie miejscowych i zamiejscowych rezerw siły roboczej w rolnictwie.

2. Po wykorzystaniu miejscowych i zamiejscowych rezerw siły roboczej w rolnictwie państwowe gospodarstwa rolne korzystać będą z pomocy społecznej.

§ 2. Dla zbadania potrzeb poszczególnych terenów w zakresie siły roboczej prezydium rad narodowych i zespoły państwowych gospodarstw rolnych sporządzać będą corocznie szacunkowe bilanse siły roboczej przede wszystkim na okresy szczytowego natężenia robót.

§ 3. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Rolnictwa wydadzą zarządzenie w sprawie sporządzenia przez prezydium powiatowych rad narodowych bilansów siły roboczej na okresy szczytowego natężenia robót w rolnictwie, uwzględniające próbne sporządzenie w niektórych powiatach bilansów jeszcze w roku 1955.